

Studiul 8 *REZISTENTA IN INCERCARI*

Duminica

Iov 5,10-22

¹⁰El varsă ploaia pe pământ, și trimite apă pe câmpii.

¹¹El înalță pe cei smeriți, și izbăvește pe cei necăjiți.

¹²El nimicește planurile oamenilor vicleni, și mâinile lor nu pot să le împlinească.

¹³El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor, și planurile oamenilor înșelători sunt răsturnate:

¹⁴dau peste întunerice în mijlocul zilei, bâjbâie ziua în amiaza mare ca noaptea.

¹⁵Astfel, Dumnezeu ocrotește pe cel slab împotriva amenințărilor lor, și-l scapă din mâna celor puternici.

¹⁶Așa încât nădejdea sprijinește pe cel nenorocit, iar fărădelegea își închide gura.

¹⁷Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic.

¹⁸El face rana, și tot El o leagă; El rănește, și mâna Lui tămăduiește.

¹⁹De șase ori te va izbăvi din necaz, și de șapte ori nu te va atinge răul.

²⁰El te va scăpa de moarte în vreme de foamete, și de loviturile sabiei în vreme de război.

²¹Vei fi la adăpost de biciul limbii, vei fi fără teamă când va veni pustiirea.

²²Vei râde de pustiire ca și de foamete, și nu vei avea să te temi de fiarele pământului

Iov 1-3

¹Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu, și se abătea de la rău.

²I s-au născut șapte fii și trei fete.

³Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe, și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.

⁴Fiii săi se duceau unii la alții, și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.

⁵Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-diminează și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov obicei să facă.

⁶Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

⁷Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

⁸Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău."

⁹Și Satana a răspuns Domnului: "Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?"

¹⁰Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, și turmele lui acoperă țara.

¹¹Dar ia întinde-ți mâna, și atinge-te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

¹²Domnul a zis Satanei: "Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna." Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

¹³Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui Iov mâncau și beau vin în casa fratelui lor celui întâi-

născut,

¹⁴a venit la lov un sol, care a zis: "Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei.

¹⁵Și s-au aruncat niște Sabeeni asupra lor, i-au luat, și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁶Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Focul lui Dumnezeu a căzut din cer, și a aprins oile și pe slujitorii tăi, și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁷Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Niște Haldeeni, înșirați în trei cete, s-au aruncat asupra cămilelor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

¹⁸Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi-născut.

¹⁹Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustie, și a izbit în cele patru colțuri ale casei: Casa s-a prăbușit peste tineri, și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre."

²⁰Atunci lov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua, și și-a tuns capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat,

²¹și a zis: "Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, - binecuvântat fie Numele Domnului!"

²²În toate acestea, lov n-a păcătuit deloc, și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

¹Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.

²Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

³Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu lov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu, și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină."

⁴Și Satana a răspuns Domnului: "Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.

⁵Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

⁶Domnul a zis Satanei: "Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața."

⁷Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe lov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.

⁸Și lov a luat un ciob să se scarpine, și a șezut pe cenușă.

⁹Nevasta sa i-a zis: "Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu, și mori!"

¹⁰Dar lov i-a răspuns: "Vorbești ca o femeie nebună. Ce! primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?" În toate acestea, lov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

¹¹Trei prieteni ai lui lov, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama, au aflat de toate nenorocirile care-l loviseră. S-au sfătuit și au plecat de acasă să se ducă să-i plângă de milă și să-l mângâie.

¹²Ridicându-și ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. Și au ridicat glasul și au plâns. Și-au sfâșiat mantalele, și au aruncat cu țărână în văzduh deasupra capetelor lor.

¹³Și au șezut pe pământ lângă el șapte zile și șapte nopți, fără să-i spună o vorbă, căci vedeau cât de mare îi este durerea.

¹După aceea, lov a deschis gura și a blestemat ziua în care s-a născut.

²A luat cuvântul și a zis:

³"Blestemată să fie ziua în care m-am născut, și noaptea care a zis: "S-a zămislit un copil de parte bărbătească!"

⁴Prefacă-se în întuneric ziua aceea, să nu se îngrijească Dumnezeu de ea din cer, și să nu mai strălucească lumina peste ea!

⁵S-o cuprindă întunericul și umbra morții, nori groși să vină peste ea, și neguri de peste zi s-o înspăimânte!

⁶Noaptea aceea! S-o acopere întunericul, să piară din an, să nu mai fie numărată între

luni!

⁷Da, steapă să fie noaptea aceea, ducă-se veselie din ea!

⁸Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele, de cei ce știu să întărate Leviatanul;

⁹să se întunece stelele din amurgul ei, în zadar să aștepte lumina, și să nu mai vadă genele zorilor zilei!

¹⁰Căci n-a închis pântecele care m-a zămislit, nici n-a ascuns suferința dinaintea ochilor mei.

¹¹De ce n-am murit în pântecele mamei mele? De ce nu mi-am dat sufletul la ieșirea din pântecele ei?

¹²De ce am găsit genunchi care să mă primească? Și țâțe care să-mi dea lapte?

¹³Acum aș fi culcat, aș fi liniștit, aș dormi și m-aș odihni

¹⁴cu împărații și cei mari de pe pământ, care și-au zidit falnice morminte,

¹⁵cu domnitorii care aveau aur, și și-au umplut casele cu argint.

¹⁶Sau n-aș mai fi în viață, aș fi ca o stârpitură îngropată, ca niște copii care n-au văzut lumina!

¹⁷Acolo nu te mai necăjesc cei răi, acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.

¹⁸Acolo cei puși în lanțuri sunt lăsați toți în pace, nu mai aud glasul asupritorului;

¹⁹cel mai mic și cel mare sunt tot una acolo, și robul scapă de stăpânul său.

²⁰Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă, și viață celor amărâți la suflet,

²¹care așteaptă moartea și nu vine; măcar că o doresc mai mult decât o comoară,

²²care n-ar mai putea de bucurie și de veselie, dacă ar găsi mormântul? -

²³Pentru ce, zic, dă El lumină omului care nu știe încotro să meargă, pe care îl îngrădește Dumnezeu din toate părțile?

²⁴Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele, și jalea mi se varsă ca apa.

²⁵De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte!

²⁶N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste mine."

Iov 19,25

²⁵Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ

Luni

Gen 37,19-28

¹⁹Ei au zis unul către altul: "Iată că vine făuritorul de visuri!

²⁰Veniți acum, să-l omorâm și să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică, și vom vedea ce se va alege de visurile lui."

²¹Ruben a auzit lucrul acesta, și l-a scos din mâinile lor. El a zis: "Să nu-i luăm viața!"

²²Ruben le-a zis: "Să nu vărsați sânge; ci mai bine aruncați-l în groapa aceasta care este în pustie, și nu puneți mâna pe el." Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor, și să-l aducă înapoi la tatăl său.

²³Când a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriță, pe care o avea pe el.

²⁴L-au luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.

²⁵"Apoi au șezut să mănânce. Ridicându-și ochii, au văzut o ceată de Ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător și smirnă, pe care le duceau în Egipt.

²⁶Atunci Iuda a zis fraților săi: "Ce vom câștiga să ucidem pe fratele nostru și să-i ascundem sângele?"

²⁷Veniți mai bine să-l vindem Ismaeliților, și să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră." Și frații lui l-au ascultat.

²⁸La trecerea negustorilor madianiți, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă, și l-au vândut cu douăzeci de sicli de argint Ismaeliților, care l-au dus în Egipt

Gen 39,12-20

¹²ea l-a apucat de haină, zicând: "Culcă-te cu mine!" El i-a lăsat haina în mână, și a fugit afară din casă.

¹³Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână, și fugise afară,

¹⁴a chemat oamenii din casă, și le-a zis: "Vedeți, ne-a adus un Evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare.

¹⁵Și, când a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară."

¹⁶Și a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui.

¹⁷Atunci i-a vorbit astfel: "Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine.

¹⁸Și cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lângă mine, și a fugit afară."

¹⁹După ce a auzit cuvintele nevastei sale, care-i zicea: "Iată ce mi-a făcut robul tău", stăpânul lui Iosif s-a mâniat foarte tare.

²⁰A luat pe Iosif, și l-a aruncat în temniță în locul unde erau închiși întemnițații împăratului; și astfel Iosif a stat acolo, în temniță

Rom 5 3-5

³Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare,

⁴răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.

⁵Însă nădejdea aceasta nu înșeală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.

2 Cor 1, 3.4

³Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri,

⁴care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!

2 Cor 1,8.9

⁸În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsați peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață.

⁹Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim; pentru ca să ne punem încrederea nu în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie morții

2 Tim 1,11.12

¹¹Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al Neamurilor.

¹²Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.

Marti

Rut 1

¹Pe vremea judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevasta sa și cu cei doi fii ai lui, să locuiască pentru o vreme în țara Moabului.

²Numele omului acela era Elimelec, numele nevastei lui era Naomi, și cei doi fii ai lui se numeau Mahlon și Chilion: erau Efrațiți, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo.

³Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei.

⁴Ei și-au luat neveste Moabite. Una se numea Orpa, și cealaltă Rut, și au locuit acolo

aproape zece ani.

⁵Mahlon și Chilion au murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat.

⁶Apoi s-a sculat, ea și nurorile ei, ca să se întoarcă în țara ei din țara Moabului, căci aflase în țara Moabului că Domnul cercetase pe poporul Său și-i dăduse pâine.

⁷Ea a ieșit din locul în care locuia însoțită de cele două nurori ale ei, și a pornit ca să se întoarcă în țara lui Iuda.

⁸Naomi a zis atunci celor două nurori ale ei: "Duceți-vă și întoarceți-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să Se îndure de voi, cum v-ați îndurat și voi de cei ce au murit și de mine!

⁹Să vă dea Domnul să găsiți odihnă fiecare în casa unui bărbat!" Și le-a sărutat. Ele au ridicat glasul, și au plâns;

¹⁰și i-au zis: "Nu; noi vom merge cu tine la poporul tău."

¹¹Naomi a zis: "Întoarceți-vă, fiicele mele! Pentru ce să veniți voi cu mine? Mai am eu oare fii în pânțele mele, ca să poată fi bărbații voștri?"

¹²Întoarceți-vă, fiicele mele, și duceți-vă! Eu sunt prea bătrână ca să mă mărit din nou. Și chiar dacă aș zice că trag nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aș fi cu un bărbat, și aș naște fii,

¹³ați mai aștepta voi până să se facă mari și ați vrea voi să nu vă măritați din pricina lor? Nu, fiicele mele! Eu sunt mult mai amărâtă decât voi, pentru că mâna Domnului s-a întins împotriva mea."

¹⁴Și ele au ridicat glasul, și iarăși au plâns. Orpa a sărutat pe soacra sa și a plecat, dar Rut s-a ținut de ea.

¹⁵Naomi a zis către Rut: "Iată, cumnata ta s-a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta."

¹⁶Rut a răspuns: "Nu sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;

¹⁷unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!"

¹⁸Naomi, văzând-o hotărâtă să meargă cu ea, n-a mai stăruit.

¹⁹Au călătorit împreună până ce au ajuns la Betleem. Și când au intrat în Betleem, toată cetatea s-a pus în mișcare din pricina lor și femeile ziceau: "Naomi (Plăcută) este aceasta?"

²⁰Ea le-a zis: "Nu-mi mai ziceți Naomi; ziceți-mi Mara (Amărăciune); căci cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune.

²¹La plecare eram în belșug, și acum Domnul mă aduce înapoi cu mâinile goale. De ce să-mi mai ziceți Naomi, când Domnul S-a rostit împotriva mea, și Cel Atotputernic m-a întristat?"

²²Astfel s-au întors din țara Moabului Naomi și nora sa Rut, Moabita. Au ajuns la Betleem la începutul seceratului orzurilor

Rut 1,16-18

¹⁶Rut a răspuns: "Nu sta de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu;

¹⁷unde vei muri tu, voi muri și eu, și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!"

¹⁸Naomi, văzând-o hotărâtă să meargă cu ea, n-a mai stăruit.

Rut 4,13-17

¹³Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească, și ea a născut un fiu.

¹⁴Femeile au zis Naomei: "Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un bărbat cu drept de răscumpărare, și al cărui nume va fi lăudat în Israel!

¹⁵Copilul acesta îți va înviora sufletul, și va fi sprijinul bătrânețelor tale; căci l-a născut

nora ta, care te iubește, și care face pentru tine mai mult decât șapte fii."

¹⁶Naomi a luat copilul, l-a ținut în brațe, și a văzut de el.

¹⁷Vecinele i-au pus nume, zicând: "Un fiu s-a născut Naomei!" Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.

Miercuri

Estera 2,6.7

⁶care fusese luat din Ierusalim printre robii strămutați împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

⁷El creștea pe Hadasa, adică Estera, fata unchiului său; căci ea n-avea nici tată nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet

Estera 2,10

¹⁰Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici nașterea, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri.

Estera 2,21.22

²¹În același timp, pe când Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtan și Tereș, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiți de o supărare și au vrut să întindă mâna împotriva împăratului Ahașveroș.

²²Mardoheu a avut cunoștință de lucrul acesta, și a dat de știre împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui Mardoheu

Estera 4,4-17

⁴Slujnicele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit.

⁵Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine.

⁶Hatac s-a dus la Mardoheu în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului.

⁷Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase, și i-a spus suma de argint pe care făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelării ludeilor.

⁸l-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s-o arate Esterei și să-i spună totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruie de el pentru poporul său.

⁹Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.

¹⁰Estera a însărcinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu:

¹¹"Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acele scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile."

¹²Când s-au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,

¹³Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: "Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți ludeii, pentru că ești în casa împăratului.

¹⁴Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru ludei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?"

¹⁵Estera a trimis să spună lui Mardoheu:

¹⁶"Du-te, strânge pe toți ludeii care se află în Susa, și postiți pentru mine, fără să mâncați nici să beți, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; și, dacă va fi să per, voi pieri."

¹⁷Mardoheu a plecat, și a făcut tot ce-i poruncise Estera.

Estera 7,3.4

³Împărăteasa Estera a răspuns: "Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea; și scapă pe poporul meu: iată dorința mea!

⁴Căci eu și poporul meu suntem vânduți să fim nimiciți, junghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vânduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului."

Estera 8,3

³Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns, l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul, și izbânda planurilor lui împotriva Iudeilor.

Joi

2 Cor 11,23-28

²³Sunt ei slujitori ai lui Hristos? - vorbesc ca un ieșit din minți - eu sunt și mai mult. În osteneți și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte!

²⁴De cinci ori am căpătat de la Iudei patruzeci de lovituri fără una;

²⁵de trei ori am fost bătut cu nuiiele; odată am fost improșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

²⁶Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși.

²⁷În osteneți și neazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!

²⁸Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile.

Fil 4,11-13

¹¹Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.

¹²Știu să trăiesc smerit, și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.

¹³Pot totul în Hristos, care mă întărește